

ภาคผนวก ก

ร่างพระราชบัญญัติการพาณิชย์ทางอิเล็กทรอนิกส์

ร่าง
พระราชบัญญัติ
การพาณิชย์ทางอิเล็กทรอนิกส์
พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายเกี่ยวกับการพาณิชย์ทางอิเล็กทรอนิกส์

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการพาณิชย์ทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.”

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา 3 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับกับข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ทุกประเภทที่ใช้ในกิจกรรม ทางพาณิชย์ ซึ่งรวมถึงกิจกรรมทางพาณิชย์ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการของรัฐ

มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้

“ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์” หมายความว่า ข้อมูลที่สร้าง สง รับ เก็บรักษา หรือประมวลผลโดยวิธี การทางอิเล็กทรอนิกส์ วิธีการทำงานคลื่นแม่เหล็ก วิธีการสะท้อนแสง หรือวิธีการอื่นใดที่ทำหน้าที่ คล้ายคลึงกันในการสร้าง สง รับ เก็บรักษาข้อมูล หรือประมวลผลข้อมูล ทั้งนี้ให้รวมถึง การแลกเปลี่ยนข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์ ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ โทรเลข โทรพิมพ์ และโทรศัพท์

“กิจกรรมทางพาณิชย์” หมายความว่า กิจกรรมต่าง ๆ ที่เกิดจากความสัมพันธ์อันมีลักษณะใน เชิงพาณิชย์ ไม่ว่าความสัมพันธ์ดังกล่าวจะเกิดโดยสัญญาหรือไม่ เช่น การซื้อขาย แลกเปลี่ยนสินค้า หรือบริการ เช่าทรัพย์ เช่าเชื้อ จ้างแรงงาน จ้างทำของ รับขน ฝากรหัพย์ ยืม ค้ำประกัน ตัวแทน นายหน้า แฟคตอริ่ง ลีสซิ่ง สัญญาอนุญาตให้ใช้สิทธิ การลงทุน การให้บริการ การธนาคาร ประ

กันภัย สัญญาสัมปทานหรืออนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ การร่วมทุนและรูปแบบต่าง ๆ ของการร่วมมือในทางธุรกิจหรืออุดหนุนกิจกรรม ยกเว้น กิจกรรมที่จะได้กำหนดในพระราชบัญญัติ

“ระบบข้อมูล” หมายความว่า ระบบ เครื่องมือหรืออุปกรณ์สำหรับสร้าง สง รับ เก็บรักษา หรือประมวลผลข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์

“การแลกเปลี่ยนข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์”

หมายความว่าการรับส่งข้อมูลโดยวิธีทาง

อิเล็กทรอนิกส์ระหว่างเครื่องคอมพิวเตอร์โดยใช้มาตรฐานที่ได้ตกลงไว้ในการกำหนดรูปแบบของข้อมูลนั้น

“ผู้ส่ง” หมายความว่า บุคคลซึ่งเป็นหรือถือว่าเป็นผู้ส่งหรือสร้างข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ก่อนจะมีการเก็บรักษาข้อมูลนั้น โดยบุคคลนั้นอาจจะส่งหรือสร้างข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ด้วยตนเอง หรือมีการส่งหรือสร้างข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ในนามหรือแทนบุคคลนั้นก็ได้ ทั้งนี้ ไม่ว่ามีบุคคลที่ทำหน้าที่เป็นสื่อกลาง สำหรับข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์นั้น

“ผู้รับ” หมายความว่า บุคคลซึ่งผู้ส่งประสงค์จะให้ได้รับข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ ทั้งนี้ ไม่ว่ามีบุคคลที่ทำหน้าที่เป็นสื่อกลางสำหรับข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์นั้น

“บุคคลที่ทำหน้าที่เป็นสื่อกลาง” หมายความว่า บุคคลซึ่งส่ง รับหรือเก็บรักษาข้อมูล อิเล็กทรอนิกส์ในนามหรือแทนบุคคลอีกคนหนึ่งหรือบุคคลซึ่งให้บริการเกี่ยวกับข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ นั้น ๆ ภายหลังจากที่ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ออกจากระบบข้อมูลของผู้ส่งและก่อนที่จะเข้าสู่ระบบข้อมูล ของผู้รับ

มาตรา 5 ภายใต้บังคับบทบัญญัติแห่งมาตรา 6 ในกรณีที่มีกฎหมายกำหนดให้การได้ต้องทำ เป็นหนังสือหรือมีหลักฐานเป็นหนังสือหรือมีเอกสารมาแสดง ให้ถือว่าข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์เป็นหนังสือหรือ หลักฐานเป็นหนังสือหรือเอกสารตามความในกฎหมายนั้น หากสามารถใช้ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ดังกล่าวเพื่อ การอ้างอิงในภายหลังได้

มาตรา 6 ในกรณีที่มีกฎหมายกำหนดให้ต้องลงลายมือชื่อของบุคคลผู้ทำหนังสือหรือหลักฐาน เป็นหนังสือหรือเอกสารได้ ให้ถือว่าข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์มีการลงลายมือชื่อ เช่นวันนั้นแล้ว หาก

(1) ได้มีการใช้วิธีการที่สามารถระบุตัวบุคคลผู้ทำหนังสือ หลักฐานเป็นหนังสือหรือเอกสาร นั้น ๆ และแสดงได้ว่าบุคคลนั้นรับรองเนื้อความของข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์นั้นว่าเป็นของตน และ

(2) วิธีการดังกล่าวเป็นวิธีการที่เชื่อถือได้และเหมาะสมสมกับข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ในขณะสร้าง หรือส่งข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์นั้น

มาตรา 7 ให้สันนิษฐานได้ก่อนว่าวิธีการดังกล่าวในมาตรา 6 เป็นวิธีการที่เชื่อถือได้และ เหมาะสม หากเป็นวิธีการ

(1) ที่คู่สัญญาได้ตกลงไว้ หรือ

(2) ตามที่กำหนดโดยกฎกระทรวง

มาตรา 8 ในกรณีที่กฎหมายกำหนดให้ต้องนำเสนอบริการเก็บรักษาข้อมูลใดในรูปของเอกสาร ต้นฉบับ การนำเสนอหรือเก็บรักษาดังกล่าวอาจทำโดยการใช้ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ได้ หาก

(1) ได้ใช้วิธีการที่เชื่อถือได้ในการรักษาความถูกต้องของข้อมูลดังกล่าวตั้งแต่ขณะแรกที่ได้สร้าง ข้อมูลดังกล่าวเสร็จสมบูรณ์ และ

(2) สามารถแสดงข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์นั้นในภายหลังได้ เมื่อต้องมีการนำเสนอข้อมูลดังกล่าว ในกรณีความถูกต้องของข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ ให้พิจารณาถึงความครบถ้วนและไม่มีการเปลี่ยนแปลงใด ๆ ของข้อมูล นอกเหนือไปจากการรับรองหรือบันทึกเพิ่มเติมใด ๆ ซึ่งไม่มีผลต่อความถูกต้องของข้อมูลนั้น หรือการเปลี่ยนแปลงใด ๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นตามปกติในการติดต่อสื่อสาร การเก็บรักษาหรือการแสดงข้อมูล

ในการวินิจฉัยว่าวิธีการรักษาความถูกต้องของข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์เชื่อถือได้หรือไม่ เพียงใด ให้พิเคราะห์ถึงพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องทั้งปวง รวมทั้งวัตถุประสงค์ของการสร้างข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์นั้นชี้นำ

มาตรา 9 ห้ามมิให้ปฏิเสธการรับฟังข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์เป็นพยานหลักฐานเพียงพระเหตุ ว่าข้อมูลนั้นเป็นข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์

ในการชี้นำหนักพยานหลักฐานของข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ว่าจะเชื่อถือได้หรือไม่เพียงใดนั้น ให้พิเคราะห์ถึงความน่าเชื่อถือของลักษณะหรือวิธีการที่ใช้สร้าง เก็บรักษาหรือสื่อสารข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ ลักษณะหรือวิธีการที่ใช้ในการระบุหรือแสดงตัวผู้ส่ง รวมทั้งพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องทั้งปวง

มาตรา 10 ในกรณีที่กฎหมายกำหนดให้เก็บรักษาเอกสาร หรือข้อมูลใด เอกสารหรือข้อมูลนั้นอาจเก็บรักษาในรูปของข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ได้ หาก

(1) สามารถใช้เอกสารหรือข้อมูลนั้นเพื่อการอ้างอิงในภายหลังได้

(2) ได้เก็บรักษาข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์นั้นให้อยู่ในรูปแบบที่เป็นอยู่ในขณะที่สร้าง ส่งหรือได้รับ ข้อมูลนั้น หรือให้อยู่ในรูปแบบที่สามารถแสดงข้อมูลที่สร้าง ส่งหรือได้รับให้ปรากฏอย่างถูกต้องได้ และ

(3) ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์นั้นสามารถแสดงถึงตัวบุคคลผู้ส่งและผู้รับข้อมูลนั้น ตลอดจนวันที่และเวลาที่ส่งหรือได้รับ

หน้าที่ในการรักษาเอกสารหรือข้อมูลข้างต้นไม่ว่ามีร่องรอยใดข้อมูลที่มีวัตถุประสงค์เพียงเพื่อทำให้สามารถส่งหรือรับข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ได้

ในการเก็บรักษาเอกสารหรือข้อมูลตามมาตรานี้ หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการจัดเก็บเอกสารหรือข้อมูล อาจกำหนดหลักเกณฑ์รายละเอียดเพิ่มเติมเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งต่อความตามมาตรานี้ ด้วยก็ได้

มาตรา 11 ในกรณีการก่อให้เกิดสัญญา เว้นแต่คู่สัญญาจะได้ตกลงกันไว้เป็นอย่างอื่น คำเสนอ คำสนองอาจกระทำโดยทางข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ได้

มาตรา 12 เว้นแต่คู่สัญญาจะได้ตกลงกันไว้เป็นอย่างอื่น การแสดงเจตนาและคำบอกร่าง อาจกระทำโดยทางข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ได้

มาตรา 13 ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์เป็นของผู้ส่ง หากผู้ส่งได้ส่งข้อมูลนั้นด้วยตนเอง ในระหว่างผู้ส่งและผู้รับ ให้ถือว่าข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์เป็นของผู้ส่ง หากข้อมูลนั้นได้ส่งโดย
 (1) บุคคลซึ่งมีอำนาจกระทำการแทนผู้ส่งเกี่ยวกับข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์นั้น หรือ
 (2) ระบบข้อมูลที่ผู้ส่งหรือบุคคลซึ่งมีอำนาจกระทำการแทนผู้ส่งได้กำหนดไว้ล่วงหน้า ให้สามารถทำงานได้โดยอัตโนมัติ

มาตรา 14 ในระหว่างผู้ส่งและผู้รับ ผู้รับมีสิทธิถือว่าข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์เป็นของผู้ส่งและ ดำเนินการได้ ภายใต้ข้อสันนิษฐานดังกล่าวได้ หาก

(1) ผู้รับได้ดำเนินการตามขั้นตอนที่ผู้ส่งได้ตกลงไว้สำหรับการพิสูจน์ว่าข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ เป็นของผู้ส่ง หรือ
 (2) ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่ผู้รับได้รับนั้นเกิดจากการกระทำการของบุคคลซึ่งใช้วิธีการที่ผู้ส่งใช้ ในการแสดงว่าข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์นั้นเป็นของผู้ส่งซึ่งบุคคลนั้นได้ล่วงรู้โดยอาศัยความสัมพันธ์ระหว่าง บุคคลนั้นกับผู้ส่งหรือตัวแทนของผู้ส่ง ทั้งนี้ ให้สันนิษฐานว่า กรณีได้เป็นไปตามอนุมาตรانี้แล้ว หากได้มีการใช้วิธีการที่ผู้ส่งใช้ในการแสดงว่าข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์เป็นของผู้ส่งกับข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์นั้น

ความในวรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับ

(ก) นับแต่เวลาที่ผู้รับได้รับนั้นคำบอกร่างจากผู้ส่งว่าข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่ผู้รับได้รับนั้นไม่ใช่ ของผู้ส่งและผู้รับมีเวลาพอสมควรที่จะดำเนินการแก้ไขตามที่จำเป็นเกี่ยวกับข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์นั้นได้ หรือ

(ข) ในกรณีตาม (2) ข้างต้น นับแต่เวลาที่ผู้รับได้รู้หรือควรจะรู้ว่าข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์นั้น ไม่ใช่ของผู้ส่ง หากผู้รับได้ใช้ความระมัดระวังตามสมควรหรือดำเนินการตามขั้นตอนที่ได้ตกลงไว้

มาตรา 15 ในกรณีที่ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์เป็นของผู้ส่งหรือถือว่าเป็นของผู้ส่งตามมาตรา 13 หรือผู้รับมีสิทธิถือว่าข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์เป็นของผู้ส่งตามมาตรา 14 วรรคแรก ในระหว่างผู้ส่งและผู้รับ ผู้รับ มีสิทธิถือว่าข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์นั้นเป็นสิ่งที่ผู้ส่งประสงค์จะส่งและดำเนินการได้ ภายใต้ข้อ สันนิษฐานดังกล่าวได้ เว้นแต่ผู้รับได้รู้หรือควรจะได้รู้ว่าข้อมูลที่ได้รับนั้นมีข้อผิดพลาดอันเกิดจากการส่ง หากผู้รับได้ใช้ความระมัดระวังตามสมควรหรือดำเนินการตามขั้นตอนที่ได้ตกลงไว้

มาตรา 16 ผู้รับมีสิทธิอ้วว่า ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่ได้รับแต่ละชุดเป็นข้อมูลที่แยกจากกัน และดำเนินการได้ ๆ ภายใต้ข้อสันนิษฐานดังกล่าวได้ เว้นแต่ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์นั้นจะซ้ำกับข้อมูล อิเล็กทรอนิกส์อีกข้อมูลหนึ่งและผู้รับได้รู้หรือควรจะได้รู้ว่า ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์นั้นเป็นข้อมูล อิเล็กทรอนิกส์ซ้ำ หากผู้รับได้ใช้ความระมัดระวังตามสมควรหรือ ดำเนินการตามขั้นตอนที่ได้ตกลงไว้

มาตรา 17 หากก่อนหรือในขณะที่มีการส่งข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์หรือในข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์นั้น เอง ผู้ส่งได้ร้องขอหรือตกลงกับผู้รับให้มีการตอบรับเพื่อแสดงว่าผู้รับได้รับข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์นั้นแล้ว ให้บังคับตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(1) ในกรณีที่มิได้ตกลงกันให้ตอบรับในรูปแบบหรือโดยวิธีการใดโดยเฉพาะ การตอบรับอาจ ทำได้ด้วยการติดต่อสื่อสารจากผู้รับ ไม่ว่าโดยระบบข้อมูลที่ทำงานโดยอัตโนมัติหรือโดยวิธีอื่นใด หรือ ด้วยการกระทำใด ๆ ของผู้รับที่เพียงพอจะแสดงต่อผู้ส่งว่าผู้รับได้รับข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์นั้นแล้ว

(2) ในกรณีที่ผู้ส่งกำหนดเงื่อนไขให้ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์มิผลต่อเมื่อมีการตอบรับ ให้ถือว่า ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์นั้นมิได้มีการส่งโดยจนกว่าผู้ส่งจะได้รับการตอบรับนั้นแล้ว

(3) ในกรณีที่ผู้ส่งมิได้กำหนดเงื่อนไขให้ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์มิผลต่อเมื่อมีการตอบรับและ ผู้ส่งมิได้รับการตอบรับนั้นภายในระยะเวลาที่ผู้ส่งกำหนดหรือที่ได้ตกลงไว้ หรือภายในระยะเวลาอัน สมควร หากไม่มีระยะเวลาที่ได้กำหนดหรือตกลงไว้

(ก) ผู้ส่งอาจส่งคำบอกร่างให้ผู้รับทราบว่าผู้ส่งยังมิได้รับการตอบรับและกำหนด ระยะเวลาพฤษฐ์สมควรที่ผู้ส่งจะต้องได้รับการตอบรับ และ

(ข) ในกรณีที่ผู้ส่งมิได้รับการตอบรับภายในระยะเวลาตาม (ก) อาจถือว่าข้อมูล อิเล็กทรอนิกส์นั้นมิได้มีการส่งโดย หรืออาจใช้สิทธิอื่นใดที่ผู้ส่งมีอยู่ หากได้บอกร่างให้แก่ผู้รับแล้ว

มาตรา 18 ในกรณีที่ผู้ส่งได้รับการตอบรับจากผู้รับ ให้สันนิษฐานว่าผู้รับได้รับข้อมูล อิเล็กทรอนิกส์ที่เกี่ยวข้องแล้ว ทั้งนี้ ข้อสันนิษฐานดังกล่าวมิได้แสดงว่าเนื้อหาของข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่ ผู้รับได้รับถูกต้องตรงกันกับเนื้อหาของข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่ผู้ส่งได้ส่งไปหรือไม่

มาตรา 19 ในกรณีที่การตอบรับแสดงว่าข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่ผู้รับได้รับ เป็นไปตามข้อ กำหนดทางเทคนิคที่ผู้ส่งและผู้รับได้ตกลงหรือที่ระบุไว้ในมาตรฐานซึ่งใช้บังคับ ให้สันนิษฐานว่ากรณี ได้เป็นไปตามข้อกำหนดทางเทคนิคนั้นแล้ว

มาตรา 20 เว้นแต่ผู้ส่งและผู้รับจะได้ตกลงกันไว้เป็นอย่างอื่น ให้ถือว่าได้มีการส่งข้อมูล อิเล็กทรอนิกส์เมื่อข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์นั้นได้เข้าสู่ระบบข้อมูลที่อยู่นอกเหนือการควบคุมของผู้ส่งหรือ ของบุคคลซึ่งได้ส่งข้อมูลนั้นในนามของผู้ส่ง

มาตรา 21 เว้นแต่ผู้ส่งและผู้รับจะได้ตกลงกันไว้เป็นอย่างอื่น เวลาที่ผู้รับได้รับข้อมูล
อิเล็กทรอนิกส์คือเวลาดังต่อไปนี้

- (1) ในกรณีที่ผู้รับได้ระบุระบบข้อมูลที่ประสงค์จะใช้ในการรับข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์
 - (ก) เมื่อข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ได้เข้าสู่ระบบข้อมูลที่ผู้รับระบุไว้หรือ
 - (ข) เมื่อผู้รับได้เรียกดูข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์แล้ว หากข้อมูลอิเล็กทรอนิกสนั้นได้ส่งไปยังระบบข้อมูลอื่นของผู้รับที่ไม่ใช่ระบบข้อมูลที่ผู้รับได้ระบุไว้
- (2) ในกรณีที่ผู้รับมิได้ระบุระบบข้อมูลที่ประสงค์จะใช้ในการรับข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ เมื่อข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ได้เข้าสู่ระบบข้อมูลของผู้รับ

ความในมาตรานี้ให้ใช้บังคับเมื่อสถานที่ที่ระบบข้อมูลซึ่งอยู่จะแตกต่างจากสถานที่ที่ถือว่าผู้รับได้รับข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ตามความในมาตรา 22

มาตรา 22 เว้นแต่ผู้ส่งและผู้รับจะได้ตกลงกันไว้เป็นอย่างอื่น ให้ถือว่าได้มีการส่งข้อมูล
อิเล็กทรอนิกส์ ณ สำนักทำางานของผู้ส่งและได้มีการรับข้อมูลอิเล็กทรอนิกสนั้น ณ สำนักทำางานของผู้รับ

เพื่อประโยชน์แห่งบทบัญญัติในวรคหนึ่ง

- (1) ในกรณีที่ผู้ส่งหรือผู้รับมีสำนักทำางานหลายแห่ง สำนักทำางานตามความในวรคหนึ่งได้แก่สำนักทำางานที่เกี่ยวข้องที่สุดกับธุรกรรมที่เป็นพื้นฐานแห่งการส่งหรือรับข้อมูล
อิเล็กทรอนิกสนั้น หรือในกรณีที่ข้อมูลอิเล็กทรอนิกสนั้นมิได้เกี่ยวข้องกับธุรกรรมใดโดยเฉพาะเจาะจง
สำนักทำางานดังกล่าว ได้แก่สำนักงานแห่งใหญ่ของผู้ส่งหรือผู้รับ

- (2) ในกรณีที่ผู้ส่งหรือผู้รับไม่มีสำนักทำางาน ให้ถือว่าถัดที่อยู่ปักติดของผู้นั้นเป็นสถานที่ส่ง
หรือรับข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ แล้วแต่กรณี

ความในมาตรานี้ไม่ใช้บังคับกับการส่งและรับข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์โดยวิธีทางโทรเลข และ
โทรพิมพ์

มาตรา 23 หน่วยงานของรัฐอาจกำหนดให้กิจกรรมทางพาณิชย์ที่เกี่ยวข้องกับการทำเนินการ
ของรัฐ กระทำในรูปของข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ ก็ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดโดยกฎ
กระทรวง ของหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง

มาตรา 24 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการ
ตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎหมายกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตาม พระราชบัญญัตินี้

มาตรา 25 ให้ใช้บัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้กับข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่ได้สร้าง ส่ง รับ เก็บ รักษา หรือประมวลผลไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้เข้าบังคับด้วย

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

นายกรัฐมนตรี

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ

นายสุรยุทธ์ กอบกิจพานิชผล

วัน เดือน ปี เกิด

23 ธันวาคม 2519

ประวัติการศึกษา

สำเร็จการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมงฟอร์ตวิทยาลัย
ปีการศึกษา 2535

สำเร็จการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมงฟอร์ตวิทยาลัย
ปีการศึกษา 2538

สำเร็จการศึกษานักศึกษาบัญชีบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
ปีการศึกษา 2542